

OZIMNIAŁY (3) *part praet act*

o oraz a jasne.

sg [m A ozimniały.] ∅ f A ozimniałą (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. ozimnieć.

1. *Zaziębiony* (2) : gdy vwarzył to [ziele ostrzyż] w winie á przyłożył go na macicę ozimniałą [zaziębioną [!]] *SienHerb* 37b]/ zagrzewa ją czyfcie *FalZioł* I 29d, ++4c.

2. *Pozbawiony gorliwości religijnej [w czym]* (1) :

Wyrażenie: »dusza ozimniała« (1): [rozmyślanie *Męki Pańskiej*] dułę vboğą w lałce bożé ozimniałą/ ku goracé miłosci ij nábożeńłtwu zapálá/ ij dziwną łodkołcią niebieską napáwá. *OpecŻyw* 160v.

3. [*Pozbawiony seksualnej namiętności*: gdy náłienie pokrzywiáne/ z pieprzem/ á z przálnym miodem zmieszalł [...]] potwierdza mocnie vczynek małżeńłki/ choć iulł ożimniały [oziębniały *FalZio* I 152d]. *SienHerb* 184b (*Linde* s.v. ozimnieć.)]

Synonimy: 1. *zaziębiony*; 2. *niedbały, niezbożny, ostydły, oziębły, zastydły*; 3. *oziębniały*.

EW